

светлина, да изнесат най смелите и дивни полети на нейната душа към свобода и красота, да породят в тая душа стремежа за пречупване на тесните рамки на бездействието и безцветното съществуване; да открият пред нея най-светлите тези на живота, чрез отвлечане на онези погубни утайки, що традицията е наслагала в нея, които я задушават и тласкат в вечен пасив.

И има ли по могъщ жест, от този, да се изнесе в най-вишия синтез душата, да се чуе викът, протеста след една летаргия, пред един проблесък?

Наистина, след онова което направи жената из разните области на изкуството в другите културни страни, онова, което тя разкри и изнесе е грамадна победа за женския пол — пътя към смелия и стръмен подвиг е значително съкратен. Онова което е било монопол за мъжете става достояние и за жените.

С влизането на жената в изкуството борбата започва на по-солидна база. Престъпната аргументация за отказа на мъжа, да приеме жената като съратничка на неговото дело, е значително смекчен.

Онези жени, които намират своето истинско призвание в една подобна идеална, но пълна с препятствия сфера, работят усърдно и търпеливо, коват и изнасят перлите на женската душа. Защото жената писател има свой дар, чрез който с познание и умение изнася онова, до което мъжът едва се домогва. Женския натюрел не е могъл да бъде разкрит надълго и всестрано даже и от най-великите гиганти на човешката мисъл и чувство каквито сж: Лев Толстой, Ибсен, Хауптман, Мелерлинк, които колкото и генеални да сж по-призвание все пак стават по-силни, когато рисуват и анализират душата на мъжа, но не и на жената.

Селма Лагерйоф, Жорж Занд, Ада Негри, Марсел Тинер, Елизабет Робинс предават с една удивителна вещина най-специфичните и скровени кътове на женската душа, защото именно там те чувствуват апогея на своето призвание и сила . . .

И в нашта оскъдна художествена литература, макар, че: Ив. Вазов, Антон Страшимиров, Яворов, П. Ю. Тодоров, Ив. Кирилов, Стаматов, Немиров, Д. Шишманов твърде често изнасят в творбите си образа на българката, нейните стремежи за по висок духовен подем, обаче без мисъл да подценяваме техното литературно дело, те не сж в състояние да предадат тънките нюанси на женския индивидуалитет както това сториха писателките ни: Дора Габе, Ана Карима, Мара Белчева, Ек. Ненчева, Евгения Димитрова, Блага Пенева и др.